

ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ — ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

ਰੇਲ ਹਾਦਸੇ ਤੇ ਲੋਕ ਸਿਆਸਤ

ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਤਾਂ ਰੇਲ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਤਾਂ ਹਾਦਸਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੜੀ ਸੌਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦਾ ਲੋਕ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?

ਰੇਲ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਊਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰੇਲਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਰ-ਦੂਰਾਡੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦਰ-ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਗੱਡੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਗੱਡੀਆਂ ਥੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਅੰਬਾਲਾ ਫਾਊਣੀ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਦੀ ਰੇਲ ਲਾਈਨ ਜਦੋਂ ਟੈਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਬੜੀ ਥਾਂ ਨੁਕਸ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰੀਕ-ਬਰੀਕ ਤ੍ਰੈਂਡਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਫੇਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਲਡਿੰਗ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਈਨ ਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੀ ਗੱਡੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਵੱਧ ਲੋਡ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਨੁਕਸ ਪਿਆ ਹੈ।

1951-62 ਦੇਰਾਨ ਜਿਹੜੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਬੜੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਵਰਕਤ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਸੇਫ਼ਟੀ ਯਨੀ ਬਚਾਓ। ਬਚਾਓ ਦਾ ਅਮਲ ਬਹੁਤ ਡਿਸਪਲਿਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਡੈਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਗਿਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵੀ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਥੇ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ੋਨਰੀ ਦਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੇਲ ਹਾਦਸਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੇਲ ਡੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਇੰਜਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਵਿਛਾਊਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਿਹੜੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 'ਬਚਾਓ' ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਗੱਡੀਆਂ ਚਲਣ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੁਨਹਸਰ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੱਡੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਭਾਵ ਰੇਲ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਸਾਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹਾਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਇਜ਼ਹਾਕੀਆਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨੇੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੋ ਏਗੇ।

ਵਾਪਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਲੋਬੈਕਰਨ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਦੂਰ-ਦੂਰਾਡੇ ਰੇਲ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਛਾਈਆਂ ਜਾਣ ਕੇਂਦੀ ਇਤਿਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਧਨ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਮੁੱਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਰੇਲ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇ। ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਂਟੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਂਟ ਵਾਲੇ ਜੇ ਇਕ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਗੱਡੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 15-20 ਗੱਡੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਟੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਟ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਦਿਮਾਗੀ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ। ਟੱਬਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ, ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉਹਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਮੁੱਹੋਈਆਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਲਾਰਮ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਾਰਮ ਮੁੱਹੋਈਆਂ ਕਰਨਾ ਅੱਜ ਦੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ। ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਚਾਓ ਦੇ ਯੰਤਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਅਲੈਕਟਰੋਨ ਯੰਤਰ ਸਨ। ਡੈਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਐਵੇਂ ਵਾਲ ਦੀ ਬਗੀਕੀ ਜਿਨੀ ਦੀ ਤ੍ਰੈਂਡ ਆ ਜਾਏ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਰੇਲ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਲਈ ਵੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਯੰਤਰ ਮੁੱਹੋਈਆਂ ਹੋਣ, ਜੇ ਦਸ ਮੀਲ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਅਲਾਰਮ ਦੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਹਾਦਸਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੈਨਿੰਗ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਚਾਓ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ। ਵਾਪਰਕ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਨਾ ਹੀ ਗੱਡੀਆਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਗੱਡੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਰੇਲ ਪਟੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੇਤ ਵਧਾਇਆ ਜਾਏ।

ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ, ਟਿੱਪਣੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕਰ ਡਿਊਟੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜਿ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਐਕਸੀਫੈਂਟ ਤੇ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਗਲੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਗੁਰੋਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਗਲੀ ਰੱਖਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਏ ਭਿਆਨਕ ਰੇਲ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਦਬਾਅ ਕਿਹੜੀਆਂ ਏਜੈਸੀਆਂ ਵਾਲੋਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਸਿਆਸਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ਲਦਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਲੈਨਿੰਗ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪ੍ਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਹਾਦਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗੇਗੀ। ਕਾਰਗਿਲ ਦੇ ਮੇਰਚ 'ਤੇ ਜਿਤਨੇ ਫੇਜ਼ੀ ਸਹੀਦ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਇਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਡਿਕਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ, ਟਿੱਪਣੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕਰ ਡਿਊਟੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜਿ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਐਕਸੀਫੈਂਟ ਤੇ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਗਲੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਗੁਰੋਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਗਲੀ ਰੱਖਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਏ ਭਿਆਨਕ ਰੇਲ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਕਿਹੜੀਆਂ ਏਜੈਸੀਆਂ ਵਾਲੋਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਸਿਆਸਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ਲਦਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਲੈਨਿੰਗ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪ੍ਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਹਾਦਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗੇਗੀ। ਕਾਰਗਿਲ ਦੇ ਮੇਰਚ 'ਤੇ ਜਿਤਨੇ ਫੇਜ਼ੀ ਸਹੀਦ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਇਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਡਿਕਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।